ארבע מיתות פרק שביעי סנהדרין נח.

שהורפו שלא בקדושה. וכל גר שנתגייר כקטן שנולד עכשיו כלא אב ואם וקרובים דמי (יבמות כב.) ואין עליו קורבה מקולדם לכן ומיהו רבנן הוא דגזור עליה בכל החמורות לו [6](בהיותו כותי) משום שלא יאמרו באין מקדושה ממורה לקדושה קלה [שם]. הלכך נשא אחותו מן האם שנולדה קודם שנתגיירה אמה ונתגיירה עם אמה ונשאה זה משגדל יוציא דאחותו היא ולא גרע מכן מן ומדרבנן שלא יאמרו וכו' דקסבר ר' מאיר אחותו מן האם אסורה לבני נח ואפי' אחות אביו מן האם ואחות אמו מן [6]האב ויליף לה מעל כן יעזב איש את אביו ואת אמו ואחות אמו[6] דאביו זה אחות אביו ואמו זה אחות אמו כדדרש ליה ר"א לקמן בשמעתין: **מן האב יקיים.** דלא נאסר איסור אחות בני נח אלא מן האם דכתיב (בראשית ב) וגם אמנה אחותי בת אבי היא אך לא בת אמי אלמא בת האב שריא להו ובת האם לא שריא להו: **אחות אביו מן האם יוציא.** דכתיב (שם ג) על כן יעזב איש את אביו ואמו ודרשינן את אביו אחות אביו מן האם: **אחות אם מן האם יוציא.** דכתיב את אמו זו אחות אמו מן האם: **ר"מ אומר יוציא.** גזירה משום אחות אמו מן האם דכיון דשם לד שאר האם כאן אע"ג דמן האב היא שריא ליה אמי ליה למימר אין לגר אפי' שאר אם ואמי למישרי אפי' אחותו מן האם וכ"ש אחות אמו ואחות אביו מן האם: **וחכ"א יקיים.** ולא גזר". והוא הדין להורתו ולידתו שלא בקדושה והא דנקט הורתו שלא בקדושה ולידתו בקדושה לא כא למעוטי הורתו ולידתו שלא בקדושה אלא למעוטי הורתו ולידתו בקדושה וכיון דדמי ליה לישראל גזר ביה ר"מ דילמא אתי לאחלופי בישראל ואפילו בשאר האב ואפי' נולדו אותן קרובות בהיותו כותי: **ומודר כאשת אחיו.** ואפילו מאמו ולאחר מיתה ואפילו נשאה אחיו משנתגייר או נשאה כשהוא כותי ומשנתגייר קיימה דאין אשת אח לבני נח וליכא למיחש שמא יאמרו וכו'. וכן אשת אחי האב וכן כל הנאות מחמת איסות דכיון דלשמא יאמרו ליכא למיחש דקסבר לא נאסרו לבני נח ומשום קורבה נמי ליכא למיחש דכקטן שנולד דמי: **ושאר כל עריות.** שבאות מחמת איסות מותרות לו: **לאחויי אשת אביו.** אבל כלתו ואחות אשתו ליכא לרבויי דהא כבר שהיתה לידתו בקדושה קיימא וזה לא היתה לו בלא אשה אלא ביאתה ולאחויי אחות אשתו נמי לא ד[7](לריכא ליה) דהא קתני בהדיא נשא אשה ובתה כולם אחת ומוציא אחת וה"ה לשאר אחיות: **נשא אשה ובתה.** אשאר גרים קאי כשנשאם [8](בהיותם כותי) ונתגיירו עמו. אי נמי אהא קאי ומשום דהך גיורות קאמר וה"ה לישראל גמור: **ולכתחילה לא יכנוס.** מפרש ביבמות כפ' נושאין על האנוסה (דף נח:) דלהכך דאמרן לעיל יקיים קאמר דלכתחילה לא יכנוס: **מפה אשתו מוסר בחמותו.** ואע"פ שקיימה לאשתו משנתגייר דכן נח לא החיר על חמותו דגימא באיס מקדושה וכו' ואין קרובות זה לזה: **ואיכא דאמרי אסור בחמותו.** התם מפרש באמאי פליגי. קתני מיהת מותר בנשאת אביו ואע"פ שב"ד של ישראל ממיתין עליה וכן בחמותו וקתני אסור בחמותו ובאחות אביו ואחות אמו ואע"פ שאין ב"ד של ישראל ממיתין עליהם: **הא ר"מ וכו'.** תלמיד של שיהס היה כדאמרי' בגמ' בילה (ד' ג:) גבי ליטרא קליעות ר"מ אומר א"ר אליעזר רואין כאילו הן פרודות וכו' ובגמ' עירובין בפ"ק (דף יג.) אמר ר"מ שמש את ר"ע. הא דקתני אחותו אסורה לו ואשת אביו מותרת לו ר"מ היא משום ר"א והאי דקתני חייבי מיתות נאסרו להם ולא חייבי כריתות ר"מ היא דאליבא דר"ע: **על כן יעזב איש את אביו ואת אמו.** לאדם הראשון נאמר: **אחות אביו.** וכ"ש אחותו: **ודבק ולא בזכר.** דליכא דיבוק דמתוך שאין הנשכב נהנה אינו נדבק עמו: **מי שנעשה לבעל אחד.** שזרע יולא מהם שנעשה בשר האם והאב אחד בו: **יצאו בשמם ובים.** שאין יולדין מן האדם. הני דר"ע כולהו חייבי מיתות ניהו ומיהא עליף לכל חייבי מיתות אבל לרבי אליעזר ליתי ליה קורבה דאשות ואית ליה קורבה דאחות: **אימא לאחר מיתה.** למייבו על אשת אביו לאחר מיתת אביו. ומשני דומיא דאמו: **אמו אמו ממש.** ולאו היינו אשת אביו דאמו אמו אמו א